ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Τὸ πεπόνι.

Τὸ πεπόνι ! Θέμα ἀνεπίκαιρον, ἀλλ' ἐνδιαφέρον. Ἂς τὸ διαβάσουν οἱ ἀναγνῶσται μας καὶ ἂς ἐφαρμόσουν πᾶν σχετικὸν κατὰ τὸ θέρος.

Τὸ πεπόνι λοιπὸν διατηρεῖται καὶ γίνεται εὔγεστο ἂν κοπῇ πρὶν ὡριμάσῃ ἐντελῶς. Ὅταν κόπτεται ὅμως δὲν πρέπει ν' ἀφαιρεῖται ἀπὸ αὐτὸ καὶ τὸ κοτσάνι του, διότι χάνει τὸ ἄρωμά του. Ἐπίσης μετὰ τὸ κόψιμο δὲν πρέπει νὰ τρώγεται ἀμέσως, ἀλλὰ νὰ μένῃ ἐπὶ 34 ὧρες σὲ μέρος δροσερό. Τὸ καλὸ πεπόνι βυθίζεται στὸ νερό, ἐνῷ τὸ ἄωρον ὄχι !

Τὸ πεπόνι εἶνε βαρὺ ὡς τροφή. Γι' αὐτὸ θέλει ἐλαφρὸ ἀλάτισμα ἢ ράντισμα μὲ λίγο πιπέρι, ὅταν τρώγεται. Γι' αὐτὸ ἔλεγαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι «πέπων παθὸς πέφυκεν ἄνευ ἀκράτου οἴνου».

Στὴν Ἰταλία τὸ μαγειρεύουν τὸ πεπόνι μὲ ζωμὸ ἀπὸ κρέας, αὐγά, γάλα ἢ τυρί. Ἐπίσης ταῖς φλοῦδες τόυ, ταῖς ξύνουν ἀπ' ἔξω, τοὺς ἀφαιροῦν τὴν τραχεῖαν ἐπιδερμίδα καὶ ταῖς φτιάνουν τουρσί μὲ μέλι ἢ ξύδι ! Ἀνόμη ἀποξηραίνουν τὶς φέτες τοῦ πεπονιοῦ τὸ καλοκαῖρι καὶ τὶς τρῶνε τὸ χειμῶνα, ἀφοῦ ταῖς μαλακώσουν μὲ ζεστὸ νερό !

Παλαιότερα χρησιμοποιοῦσαν στὴ Γαλλία τὰ πεπόνια ὡς τροφὴν τῶν... ἡμιόνων !

Ὁ Πάπας Παῦλος ὁ Β' ἀπέθανεν ἐκ δυσπεψίας κατόπιν ἀγρίας πεπονοφαγίας !

Κλέπται... Κοτσίδων

Εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωσὴφ τῆς Πολιτείας Μισσουρῆ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ὑπῆρχεν ἄλλοτε συμμορία λωποδυτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔκοβαν καὶ ἐτσέπωναν τὶς κοτσίδες τῶν κορασίδων κατὰ τὰς πανηγύρεις καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας ὅταν ἦτο συνωστισμός !

Οἱ κοτσιδοκλέπται αὐτοὶ ἐπωλοῦσαν ταῖς γυναικεῖες πλεξίδες εἰς τοὺς κομμωτὰς ἀντὶ ἀδρᾶς ἀμοιβῆς.

Μουσεῖον.... Ὑποδημάτων

Πρὸ τινων ἐτῶν ὁ ἐν Ἀμερικῇ αὐλικὸς σύμβουλος Ἰωάννης Μπλὸκ ἐκληροδότησεν εἰς τὴν γενέθλιον πόλιν του μεγάλην συλλογὴν ὑποδημάτων, τὰ ὁποῖα εἶχον φορέσει αὐτοκράτορες, βασιλεῖς, βασίλισσες, μεγάλοι πολιτικοί, καλλιτέχνοι καὶ λογιοι. Μεταξὺ τῆς συλλογῆς ὑπῆρχε καὶ ζεῦγος ὑποδημάτων, τὰ ὁποῖα ἐφοροῦσεν Ναπολεὼν ὁ Α' κατὰ τὴν στέψιν του καὶ ἓν ἕτερον τὸ ὁποῖον ἔφερε κατὰ τὴν μάχην τῆς Δρέσδης. Ἐπίσης ζεῦγος ὑποδημάτων τῆς Μαρίας Θηρεσίας, τοῦ φιλοσόφου Καντίου καὶ ἄλλων μεγάλων ἀνδρῶν.

Νέον εἶδος μονομαχίας

Εἰς τὸ Κονσοῦ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἐγένετο πρὸ ἐτῶν περιεργοτάτη μονομαχία. Ὁ Δανιὴλ Κίραϊτ, δυνυθυντὴς ξενοδοχείου καὶ ὁ ζωέμπορος Ἰάκωβος Δοναχὴ ἐρίσαντες ἐνῷ ἐχαρτόπαιζαν ἀπεφάσισαν νὰ μονομαχήσουν κατὰ τὸν τρόπον τῶν ταύρων, συγκρούοντες τὰς κεφαλάς των.

Ἡ μονομαχία ὑπῆρξε τραγική. Οἱ δύο ἀντίπαλοι ἐτσίγκρισαν τὰς κεφαλάς των τόσον δυνατά, ὥστε ὁ μὲν Δοναχὴ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς ὁ δὲ Κοραϊτ ἔπαθε κάταγμα τοῦ κρανίου καὶ διάσεισιν τοῦ ἐγκεφάλου !

Ὁ Περίεργος

ὅπως ἔσκασε καὶ τὸ δικό μου.

Καὶ ὁ μαρκήσιος ὁ ἴδιος, γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν χάρι τοῦ παιδιοῦ του, ἐπαναλάμβανε :

—Δυνατώτερα ! Κάνετε ὅπως λέει.

Χαραγμένα ἀπὸ αἱματοβαμμένες πληγές, τὰ πλευρά του φούσκωναν, γδέρνονταν. Κομματάκια ἀπὸ κόκκινη σάρκα ἔμεναν κρεμασμένα στὶς λουρίδες. Ὁ Ζοράν, σὰν νὰ βρισκότανε σὲ καμμιὰ παράσταση, ἀπελάμβανε τὴν ἐκδίκησί του, παρατηρῶντας ἡδονικὰ τοὺς σπασμοὺς τοῦ κυρίου του, ποὺ τώρα ἔγεινε θῦμα του καὶ ποὺ περνοῦσε μὲ τὴ σειρά του ἀπ' ὅλες τὶς φάσεις τοῦ μαρτυρίου, ἀπὸ τὶς ὁποῖες πέρασε ὁ ἴδιος.

Ἐπὶ τέλους καὶ τὸ τελευταῖο χτύπημα ἀποτυπώθηκε στὰ πλευρὰ τοῦ Κόκκινου Μαρκησίου, ποὺ σηκώθηκε, παραπαίοντας, μὲ τὴ ντροπὴ στὸ μέτωπο καὶ τὴν λύσσα στὴν καρδιά.

Ἐνόμιζε ὅτι ἐπλήρωσε μὲ τὸ παραπάνω τὴν χάρη τοῦ μικροῦ Ἐρρίκου. Ἕνα σαρδώνειο γέλοιο τοῦ ἀποκρίθηνε ἀπὸ τὴν κορυφή. Εἶταν ὁ Ζοράν, ποὺ συνεπλήρωνε τὴν ἐκδίκησί του κρημνίζοντας τὸν ἑαυτό του στὸ κενὸ μαζὶ μετὸ παιδὶ τοῦ μαρκησίου. Δυὸ σώματα συμπλεγμένα στενῶς ἔσχισαν τὸν ἀέρα, κρεμάσθηκαν γιὰ ἕνα λεπτὸ σὲ μιὰ ἀνωμαλία τοῦ βράχου, κατρακύλησαν ἀπὸ προεξοχὴ σὲ προεξοχὴ καὶ ἤλθαν νὰ συντριβοῦν στὰ πόδια τοῦ κυρίου τῆς Γκεράνγ, αἱματοβαμμένα, κομματιασμένα, ἀγνώριστα.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

Κωνσταντίνου Χρηστάκη)

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΚΕΡΔΙΖΕΤΕ ΣΤΑ ΧΑΡΤΙΑ

Ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ πιστεύουν ὅτι ἡ ἐπιτυχία στὰ χαρτιὰ εἶνε ζήτημα τύχης. Ἄλλοι, ἀπεναντίας, ἔχουν τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἐπιτυχία εἶνε ζήτημα μνήμης, ἐπειδὴ ὑπάρχουν πολλοὶ οἱ ὁποῖοι θυμοῦνται τὰ χαρτιὰ ποὺ ἔχουν περάσει στὴν ἐξέλιξη τοῦ παιχνιδιοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου, καὶ τὰ χαρτιὰ ποὺ ὑπολείπονται νὰ παιχτοῦν

Ὡστόσο γιὰ κείνους ποὺ πιστεύουν στὴν τύχη καὶ εἶνε πάρα πολλοὶ αὐτοί, νά, μερικὲς ὁδηγίες καὶ μερικὰ μικρὰ μυστικὰ γιὰ τὰ χαρτιά,—ἀβλαβῆ, ἐννοεῖται— ποὺ ἀξίζει κανεὶς νὰ τὰ δοκιμάσῃ.

Γενικῶς, ἀτοφεύγετε νὰ κερδίζετε στὴν πρώτη παρτίδα τοῦ παιχνιδιοῦ. Αὐτὸ εἶνε κακὸ σημάδι γιὰ τὴ συνέχεια. Ἂν κάθεται κανεὶς ὄρθιος δίπλα σας τὴν ὥρα ποὺ ἐσεῖς παίζετε θὰ σᾶς κάνει χωρὶς ἄλλο νὰ χάσετε.

Ἂν στὸ πρῶτο μοίρασμα τῶν χαρτιῶν σᾶς τύχῃ τὸ δυὸ σπαθὶ θὰ κερδίσετε στὸ παιγνίδι, ἂν ὅμως σᾶς τύχῃ τὸ τέσσερα σπαθὶ θὰ χάσετε.

Ἂν, ἐνῷ μοιράζετε τὰ χαρτιὰ ἀφήσετε καὶ πέσῃ χάμω ἕνα χαρτὶ κοῦπα ἢ χαρὸ θὰ κερδίσετε στὸ τέλος τοῦ παιχνιδιοῦ· ἂν ὅμως σᾶς πέσῃ σπαθὶ ἢ μπαστούνι θὰ τὰ χάσετε ὅλα.

Μὴ θυμώνετε ὅταν παίζετε καὶ πρὸ παντων μὴ τραγουδᾶτε ἢ σφυρίζετε. Ὅλ' αὐτὰ φέρνουν τρομερὰ κακοτυχί.

Νὰ κ' ἕνα μυστικὸ τελευταῖο ποὺ θὰ σᾶς κάνῃ νὰ κερδίσετε ἐνῷ χάνετε. Σηκωθῆτε ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ κάντε τρεῖς γύρους γύρω ἀπὸ τὴν καρέκλα σας. Ἂν τὸ χάσιμο ἐξακολουθεῖ κάντετε ἄλλους τρεῖς γύρους καὶ τότε ὑπάρχουν πιθανότητες νὰ κερδίσετε. **Καλλιόδτρος**

ΑΝΑΓΚΑ ΚΑΙ ΘΕΟΙ ΠΕΙΘΟΝΤΑΙ

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Μπουκέτου» ἐπιθυμοῦσα νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν διψῶσαν μάθησιν νεότητα ἕνα ἐκλεκτὸν περιοδικὸν δὲν ἐφείσθη κόπων καὶ ὑλικῶν θυσιῶν διὰ νὰ προσφέρῃ εἰς ὅλους ἕνα πραγματικὸν ἐντρύφημα. Καὶ ἔδωκε τὸ «Μπουκέτο» πλούσιον εἰς σελίδας, εἰς εἰκόνας, ὡς καὶ εἰς ὕλην ἐκλεκτήν, ἀμιλλάμενον μὲ τὰ καλλίτερα εὐρωπαϊκὰ περιοδικά. Ἕνα τοιοῦτον περιοδικὸν ἠδύνατο νὰ τιμολογηθῇ 3 καὶ 4 δραχμάς, ἀλλ' ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Μπουκέτου» δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ κάμῃ ἀνάγνωσμα τῶν πλουσίων μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ πτωχοῦ λαοῦ ὁ ὁποῖος εἰς τὸ «Μπουκέτο» εὑρίσκει μίαν ψυχαγωγίαν καὶ τὸ ἐτιμολόγησε δραχμὰς 1.50. Ὅλοι οἱ φίλοι τοῦ «Μπουκέτου», οἱ συνεργάται, οἱ συνάδελφοι καὶ ὁ κόσμος ποὺ μᾶς διαβάζει, ἠπόρουν πῶς τὸ «Μπουκέτο» μὲ τοιαῦτα ὑπέρογκα ἔξοδα κατορθώνει νὰ ἀντεπεξέρχεται, ἀφοῦ ἄλλα περιοδικὰ μὲ τὰς ἰδίας σελίδας πωλοῦνται 4 καὶ 5 δραχμὰς τὸ φύλλον. Καὶ ἔμως τὸ «Μπουκέτο» προσεπάθησε ἐπὶ ἔτος σχεδὸν ὁλόκληρον νὰ κρατήσῃ τὴν τιμὴν τῆς 1.50 ἐνῷ ἄλλα περιοδικὰ μὲ 8 σελίδας μόνον, μὴ δυνάμενα νὰ ἀνθέξουν εἰς τὰς δαπάνας των ἠναγκάζοντο ἀπὸ 1 δραχμὴν ν' αὐξήσουν τὴν τιμήν των. Καθημερινῶς ἔμως τὰ τυπογραφικὰ εἴδη ὑπερτιμῶνται, τὰ ἐργατικὰ ἐπίσης ὁ χάρτης ἐμείας. Εὑρισκόμεθα ἑπομένως πρὸ τοῦ διλήμματος ἢ νὰ κάμωμεν ὡρισμένας οἰκονομίας εἰς βάρος τῆς ἐμφανίσεως τοῦ φύλλου ἢ νὰ ὑφιστάμεθα ζημίαν χιλιάδων δραχμῶν ἑβδομαδιαίως, συνεχῶς καὶ διαρκῶς αὐξανομένην. Ὑποθέτομεν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀναγνωστῶν μας εἶτινες τόσον θερμῶς ἐκδηλώνουν τὴν πρὸς τὸ «Μπουκέτο» ἀγάπην των, θὰ θελήσῃ νὰ ὑφίσταται μίαν τοιαύτην ζημίαν τὸ ἀγαπητόν των περιοδικόν. Καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι πάντες θὰ ἐγκρίνουν μίαν μικρὰν ἀλλὰ καὶ ἐπιβεβλημένην ὑπερτίμησιν πεντήκοντα λεπτῶν κατὰ φύλλον ἐρίζομεν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου τὴν τιμήν του εἰς δραχμὰς 2.

Ἂς ληφθῇ δὲ ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ ἀναγνωστικοῦ μας κοινοῦ ὅτι ἡ ἐνίσχυσις αὕτη ἥτις θὰ μᾶς παρασχεθῇ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν καλλιτέραν ἐμφάνισιν τοῦ «Μπουκέτου» ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Δύο δραχμαὶ διὰ τὸ «Μπουκέτο» δὲν εἶνε τίποτε μὲ τὰς σημερινὰς γενικὰς ὑπερτιμήσεις. Μὲ 2 δραχμὰς θὰ σᾶς παρέχεται καὶ πάλιν δωρεὰν σχεδόν.

Ἐνισχύσατέ μας εἰς τὸ δύσκολον αὐτὸ ἔργον μας, ἐξακολουθήσατε νὰ μᾶς περιβάλλετε μὲ τὴν ἰδίαν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν καὶ θὰ σᾶς ἀνταποδώσωμεν τὴν μικρὰν σας θυσίαν καινοτομοῦντες καὶ παρουσιάζοντες σὺν τῷ χρόνῳ τὸ ἔργον μας ἀρτιώτερον καὶ εἰς ὕλην καὶ εἰς ἐμφάνισιν.

Αὐτὰ εἴχομεν νὰ σᾶς εἴπωμεν μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ πνευματικὸς σύνδεσμος μεταξύ μας θὰ διατηρηθῇ ἀμείωτος.

Μὲ ἀγάπην, Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Η Β ΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

Τόμος «Μπουκέτου» 1924 χρυσόδετος διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν δρχ. 100, Ἐξωτερικὸν φρ. 80.

Σόνια βιβλίον χρυσόδετον, διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν δρχ. 12, Ἐξωτερ. φρ. 6.

Ἡ Κόρη τοῦ Μεγάλου Βάλτου βιβλίον χρυσόδετον, διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν δραχ. 12, Ἐξωτερικὸν φρ. 6.

Οἱ ἐμβάζοντες τὴν ἀξίαν τῶν ἀνωτέρω τὰ λαμβάνουν ἀσφαλῶς ἐπὶ συστάσει.

ΤΟ ΘΟΛΟΣΣΙ ΣΒΛΟΝΙ

Εὔχεται εἰς τὴν πολυπλήθη πελατείαν του τὸ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ ΕΥΤΥΧΕΣ.